

Pacific Herald.

No. 42

Seattle, Wash., den 18 October, 1907.

17de Aarg.

Om vi Jærdens Tid?

Er det ikke den rette Tid og den høje Tid for os alle, som er døde til Kristus og hans Sandheds Ord u-fredenhet, at vi spørger os selv, om vi skal fremstede gaa og hælle på verden? Men, og vilde os ind at være fristne og dog nu samme Tid at kunne tilføde jærti Jordring til os om at høje os i Hømghed for hans Sandhed og villedig nuæ Marjet paa, at vi måtte blive bort øgne i Sandhed og ikke blot tilbage os en lundens Mundstriden?

Betyd Tiden.

Det mener at vi alle har gjort Mistr af det og fikke, uenheds Sandheds er for Tiden, ja, at vi må opsumme overværet og tilzæde over andre: „Tænke ind, medens du er godt Bøn, og Salen Himmel, bruger Guds Rosale og Sankt Ord, men Stund det er tildede. Guds Ord og Rosale er som en forbudstenske Vægtsstege, som ikke kommer tilbage igen, hvor den engang har været. Den har været hos Jæderne; men borte er borte, de har nu intet. Fanlus bragte den til Grækenland; borte er borte; de have nu Turken. — De fra Westigheder i Lille-Sjæl. Vi hvilte den hellige Johannes Skriver i Abenkøringen, hvad Guds Ord og Rosale, ligesledes Vandene i Reed-Hjælfa, hvor den hellige Augustinus levede og læste; nu ligger de i Wester og Toden's Stoggedal; thi Vorberre har stillet sit Ordets Vægtsstege fra dem. Og skulle vi tanke, at vi aldrig skulde løn beholde dem? Nej, maa Håndvænneligheden og Blindeagten saat noget lit Maal, thi det strafes gaa ligedan her som andensteds. Derfor græb sat og hold sat, hvad joar han. Døme Skender joar et andt sat.“

Gud ledet sig ikke jættet.

Friaringen op Guds Ord er ejet Bidnesbord lærer os, at Gud straffer Utakunneelighed og Førkerdelse med at bortfange Væsel og lade de gjenstridige og de ligegældige med Blindbed, sooo de tilhøjt skal falde hen i fristige Bildfareller, at de ikke mere kan ansiame Sandheden til deres Frelse. Eller er voet Land ved end de andre Vande i denne Henseende? Gud gjør dig ingen Uret, ej

terdi du kan haenligt forægter Ordet og bestjerner det for al Verden med din bebenlige Domstingelje. Men du vil måske sige, at dette er alfor knæbde Ord, og at de ikke passer som Taltale til frijtelige Menighedsmedlemmer. Tid du mener nu, at du hverken haenligt forægter Guds Ord eller lever eller omgaars som en hedning. Vi måske nu viselig alle prise Gud, derjor der ikke sondtes mange blandt os, men hølfe Kormanningen rettelig næsche. Det vilde da ingen tæmne og lærguldbige findes blandt os, ingen, som foretræf hellige Korpuseller og gærefsig Ensl for Guds Ord Betragting eller Sandheds tilde Hængebelse van Gud; ingen, som hælde paa sit refærdige Venner og sine gode Gjerninger; ingen, som levede i Dio og Anden; ingen, som jogede efter at fås til sig et stort Ravn og glemme blandt Mensener; ingen, som jogede efter at blive rige og berørte tilfældeligt og forglemme hellige Vægter; ingen, som forgæde og angættes for timelig Kæring, for hvad han skal øde og bæsse og nære sig og efterlade sine Børn til Arv osv., thi efter alt sondant sine Hænninger.“ Mat. 6. 32.

Kristige Bildfareller som En.

Kristige Bildfareller har spredt sine groa og sorte Vinger rundt omkring os, og derjor Guds Ord Skæb og Skæbbede væger fra os, da staar alle Jæderne, hvis Tal er Legion, fordybe til at tage imod dem, som ikke vilde komme til Været, da Tid var, og da vilde juæ andelig Maal at øde, fæderat at de knude over Dag hvilket knæk ned over sin himmeliske Farbers porte og rene Bord.

Sor værste Engdom.

Men vor værste Engdom er vel denne, at ligelom vi selv ikke ser vor bæse Førkerdelse og Vaantroens Uinflue, og vi derfor mener, at det ikke er farligt, joaledes framme vi os over at tale med vores Fædre og Søstre om Guds Ord, om den nærværende Gærdnings Farer og om Frelsenes Hemmelighed. Selv vil vi gjerne være i godt Huumor, hvoriot vi ved Korpuseller, Tidsfærd, Romantæsing eller andet ikke at „fordrive Tanferne“ (det er Tanfærtighedens Værmindelser!); og heller ikke ønsker vi at være vores Venner „til Øvre“

eller gjøre dem urselige; vi vil ikke udrette os for at tage deres Hæder ved i paafommende Tilfælde at tilse dem med et Beskæmens Ord. Vi læser saa meget i Aviserne om en Slags Hjærlighed, hvis fornemste Indhold er dette, at vi hætte alt over fra pent som muligt, lade som om alt er ret og vel, ikke fornarhage vere Medmennesker nojen Hølighed for deres andelige Tilstand, men hellere roser dem, sige dem Komplimente og i det hele ingenlunde fordriite os til at handle, som om Sandheden var bedre end Lægen og Bildfarelsen, men derimod efter den Grundsatning, at „enhver bliver salig ved sin Tro;“ thi dette er ju retteligt og bevident for den gamle Adam, som da ikke behøver at afslægge sin Vænre, Hod, Hjændstab, Kjændelse, Vægtelighed, Forfængelighed, Illyssynd, Uredelighed, men allid kan teste ha voa, naar han ikke bryder de bogstelige Love, han er alt godt og vel.

Den gamle Adam vil være frust

Derfor staar også den gamle Adam, som overlebet, tilskundet og opbidjet af Djævelen, forlæter ofting van sin egen Maade, straks fredig til at revne dig, deriom du tager for hændt paa hæn, og da opstår han et stort Strig og figer: „Du Synd mod Hjærligheden! Du hænder mod det allerhøjeste Hjærlighedsbud, som fordrer, at du ikke skal føre eller bedrave din Kæste eller fornarhage ham mindste Urselighed.“ I Modhæning hertil vil jeg antæg nogle Ord af en mere Førhatter, Dr. N. W. Hinmaneher i hans Værk „Thisbiteren Elias“:

Om forbundet Hjærlighed.

„Og, det er dog en Jammer, hvoredes det i de fleste Tilfælde før ud med voxt Samlis, der er ju oldels delset med i Skæmt og et intet uden en Væv af Legn, Færtællelse og forbindeligt Medgjærlighed og et vedvarende Noah van „Fred, Fred,“ og det er dog ingen Fred; handhed, det er en elendig og lumper Hjærlighed denne, efter hvilken vi hæller børe Venner de af deres Bestynder end at sætte Univen van dem for om muligt at rebbe deres Liv — sun for at vi dog ikke skal fornarhage dem nogens Smerte; en forbundet Hjærligh-

hed er den, som isteden jar at vaffe den, der føret van Hænbes Slund, slapper og vugger han dybere ind i Sonnen — sun for ikke at fornarhage ham Dyvaagnens Hjærtstrelle og derved gjøre sig den Bedrebele, at man har forstyrret hans Hølighed.“

Den rette Hjærlighed.

Dette trænger vi Sandhed til at lære, at den rette Hjærlighed har mange Ejendomme, som ingenlunde er behagelige for Kjæd og Blad, ja som endog angriber dig og angæller dig til Døden og trænger dig gennem Maro og Ven og Sjæl og Kand, Sverd og Blad. Vælt og Hunger kan være Ejendomme i den goddegnelige Hjærligheds Sand; endog Loven, den ubehørige Lov, der kan forhæde Ejelen, saa at Hammel og Jord øges den for frønge, er en Hjærligheds Ejeler, og tilfællet ejer i et Hus langt større Hjærligheds ejendomme end de alde Besittelsesmæller, hvorede uforståndige, blinde Hærelbre altifor ofte slutter en Fredstraktat med deres Værs Værtighed, at den en liden Stund skal gaa ind paa ikke at være andre til Hærtorelse. Dog, ott dette vil vel nogle ikke erfende; men de vil vel idelig vedstille at forstå det joa, et ott, hvad der ikke er blidt, værligt, smilende, hæfligt, lidt, behageligt og komfortabelt for Rosstens hjæne og Blodagtige Fælleser, eller eksempler Daemoniis med hemd Ørdomme og blinde Indbildninger eller beroliger den gamle Adam omstillinge Væreb om, hvad han har mere ejer Skam af det skal regnes for Synd mod Hjærligheden!

Skal være Kristi Disciple.

Men vil vi alvorlig trægte efter at være Kristi Disciple, da lærer vi ogsaa, at vi vel skal være vores Medmennesker til optrænede Ejendomme i alle Ting; men at dette tillige juæ og skal forenes med en lunden Laufe van og Omforg Joe deres Ejelse, at vi ingenlunde skal in Væder under Armene van deres gamle Adam; eller være dem behjælpelige til at fremture i sin andelige Blidhed eller forlæmme nogen passende Vejlighed til at give dem det mindende Ord, som moosse, ved den Hellig Sandhedscroft, kunde antende det døde Hjælte. Hvor den fristne er og førdes, giver han som af sit nye Meunestes

medsæde Vorien tydelige Tøgn paa, ni hvilket Nige har hørt, og det er også en af de Henviste, hvorfor Gud har sat sine fristne blandt Verdens Børn, at de også skal udvise Saltets gavnelige Indskuelige paa sine Dømgivejser og derved blive Midler til at „droge“ og frelse dem, der endnu vil følge Grelæren Skald, i. — som det naturlige Bolt freßer fra Hornabuen. — Denne samme Verdom udviller den øverstcitere Henvitter Kunstmacher i samme Verk, Side 114 f. seneledes:

Borti.

Aabningsspråken ved Kredamset i Canadas Menighed, ved Pastor Jørgenstrøm.

Trætt efter Opfordring.
Puf. 10. 38-12.

Hørretningomanden med sin Hørretning; Horneren med sine Marfer; Husholderen med sit Husstiel osv. Det kan ikke undgås at dette latter et Stempel paa kristendom. Men blir jeg optagen med sin Halsbægtenum at alt andet slettes tilfide. At omgås med den Hellige Jesus kan som Martha gjøre, det har man ikke Tid til; derimod synes det meget naturligere at tjense og leve for de praktiske frihellige Gjennemal: At yde til Mutter, Stoler, Missionen, osv., og jan ejer man dette til sin Kristendom. Dette kan vi ikke gøre blot med enkle Verhauer eller Menigheder, men snarhægt med hele Kirkesamfund. Understiden kan det jenes komme om at synes os at gjøre Ljeneister og Øpfrelser. Men skal man da dække en saadan Ver, og Virksomhed? Nei, viinok ikke; thi derom det er drugter af Troen kan er de også Gud velbehagelige. Men led os endelig høje paa og ikke glemlæn Jesus Hermann til Martha: „Martha, Martha, du gjør dig Ufaaen og ltaa med mange Ting, men et er forståbent.“ Den samme Gave kom man for Martha ligget viselig over for enhver af os, nemlig at man minder Hørerstingen for disse mange Ting, tober Souet of det ene fornødne. Vi glemmer ofte under al vor Ver og Standhaftighed at det ene fornødne er at vi modtager Ljeneiste af den Hellige Jesus.

Derom vores Ljeneister skal have Verd for Gud, gælder det jo højt og fremst at modtage den Ljeneiste, som den Hellige Jesus byder os. Det er det ene Hørstidne og den gode Del, som Maria valgte. Hun havde ligesaavel som Martha modtaget den Hellige Jesus med Øfvervillighed og Råærflighed; men da Jesus begrundte at lære høje hun sig straks ved hans Hædder for at høje hans Tale. For derved at laade høje for sin Sjel. Hun kan straks i dette noget langt større og vigtigere end i det som Saeteren forelog sig. Thi paa den Ma-

de fortjod høje at han ikke bare fandt de høste den allersærlige Verden for sig selv; men høje fortjod også at han derved var deres Christ til Høste Verden. Han liger jo selv, at han er kommen ikke for at lade sig betjene, men for at hjælpe og den storsie Gudske vi bereder ham et netop den al modtage Ljeneiste af ham.

Denne hans Ljeneiste er jo den første Verhelingelse for at vi kan komme i et ret Verhold til Gud. Vi Naturen var vi alle aldeles forlæbte, uden den mindste Straft til at rejse os op af Falder; men Straft kan vi træbe frem for os med for Ljeneiste, til vi Straft til et nyt Vis i Troen. Men det er ikke nof at vi blot en Gang i Døden, eller Gjennemdelen har modtaget denne hans Ljeneiste. Derimod vi skal blive blønende i Staden, man vi stadig modtage den, og ligesom Maria sidde ved hans Hædder og høre hans Tale for bestandig at komme med Strafter af hans Ord. Hans Ord er Aand og Vis og har den Form, at det meddeles disse komme Ting til dem, som modtager det i Troen. Og derom vi stortilhængere høje børebare Midler vil heller ikke vor Christ, og Ljeneiste i det udoveres blive bortte eller vænrete sig men vi skal meget mere finde Største og Med til fortjor Ljeneiste, som har jord Verd for Gud.

Altid har den Hellige Jesus gjort en Ver beredet ham eller en Ljeneiste nære Hos og Amerikauden enden som Maria vilde ham bengang, hun hævede ham med den fastelige Salme og tørrede hans Hædder med sit Hovedhaat. Hun havde højet modtaget Ljeneiste, og havde vel et farst; derfor var hun hillet til at tage. Derimod vil den, som har forsømt at sidde som Verling ved Jesus side føle sig almaglig og forstærket i sin Ljeneiste, og ligesom Martha blevet fra sin egen Synghed og Heil opbevare andre, som man ikke ligner tilstætteslig Ver i den udvendte Ljeneiste. Det kan ikke, at endog en troende Jesu Discipel vil begaa en saadan Heil. Derfor, du, som har udvalgt den gode Del med Maria og daglig søger din Største i Ørets Ord, lad det ikke fortrude dig, om din Hengivethed til Frelseren, og din Blaade at tjene ham kan ikke vinde over alle Bisold; thi endos det kan et den Hellige Jesus meget nær, han blive din Bisold. Som Marias Bisold er troende Jesu Discipel ikke bare Salmen, men også Jesu øvrige Disciple, nemlig ved Salvelsen i Belhaven. Men den Hellige Jesus hævede i Hørhuset i høje tilhæder Mod Martha, idet han hævede hende og siger til Maria bat vduvalat til den gode Del, som ikke skal fages fra hende; mod Disciplene forhører han Maria, idet han siger: „Hvi gaa i denne Runde Hørhus. Hun bot-

gjort en god Gjerning mod mig.“

Saa højt priser han hendes Gjerning at han siger videre: „Sandelig siger jeg eder; hvorevnenhelt dette Evangelium bliver predilet i den helle Verden skal også det, hun har gjort omtoles til hendes Zukunftsmøde.“ Personløst Christen skal have den rette Verd for Gud, man også vi hente Straft til Udbjærelsen af dem fra Meisteren selv. Lad os da, ligesom Maria, modtage ham som vor Christ og Meister, og legge al Verhelingning og Omstødt tilhøje, naar han er tilstede for at hjælpe. Han tilbøder os denne sin Ljeneiste ikke blot i Gheds Øns øjennem Det og Taframentet under den offentlige Gudstjeneste, men også i vores Hjem høverejte Gang vi har en stille Andagststund enten alene eller i Familietredjen. Da derom vi da modtager ham med høje hængione Maria-Sind, vil vi høste den rigeste Besignelse. Da skal vi også kunne vide ham en Gud velbehagelig Ljeneiste. Ja da skal elskeri af vores Hjem blive et hjert Tid, hvor den Hellige Jesus kan faa den Kære som tilkommer ham. Amen.

En Mandreise.

Ved O. M. Holden.

Før nogle Mar tilbage havde jeg en Hornstidie at gjøre to længere Missionstrejer igjennem sydvestlige Oregon. Da denne Rejse var meget interessante for mig personlig forsøgte jeg paa også at lade „Herald“'s Lesere høste noget af det Udbrette, som disse Rejser havde bragt mig.

Traue Gang vil jeg forsøge at tage Gladets Lesere med mig omkring paa en Mandreise til mine Menigheder og Verdipladser i østlige Washington og nordlige Idaho, og for hver Dag udpege noget som de funde have Interesse af et lagtage. Viste at jeg funde mangte at hædre fundt og lavtliggaa mine Oplevelser og Tagtagelser undervejs! Leseren vil da godt bedømme, at min ringe Person komme til at spille en meget fremtrædende Rolle i disse Skildringer, da det ligger i Sagens Natur.

Sept. 12. Til Goslee City.

Reisen gjelder først det store Big Bend Strøget, hvor man for nogle år tilbage troede at have udtaget en stor Sted, som ikke kunne producere mælt end „Auge brækk.“ Men nu har man gjennem mange Års gældende Erfaringer godtgjort, at man netop i dette Strøg har en Del af det bedste Hvedeland i Amerika. hvor man vokser fra 20 til 40 Bushels per Acre, og Bag og Hætte i Verhold. Ingen ved nord Zifferhæd, hvormeget andet kan viles til Hæddel, da man endos ikke har forsøgt sig med noget andet end Hvede i nogen større Udstilling. Dette Strøg har sonet

Ravnel Vig Bend fordi det ligg i en Bøning af Columbia Floden som netop her gør en veldig Bøning vedover og saa tilbage igen førend den fortæller sin Kurs længere mod Syd.

Forberedelsen til Reisen har også sin store Bedynding. Man burde grundig forberede sig baade for Prædiken, for Stolen, og for andre Gjøremål, som man paa Forhånd ved, at man bliver fort ind i men dertil bliver der sjælden Tid. Man mås som oftest være tilfreds, dersom man blot ikke glemmer eller logger igjen noget af det, som man skalde have med sig paa Reisen.

Hør den, som har Vie for det lamme vilde det være en storartet Underholdning at betragte Preisten med alle hans Bewegelser naar han vaffer fra Bodøl foreud han drog ud paa en længere Reise. Det bliver da oftest Sværtsaal om „hvor man jeg tog med og hvad kan jeg finde igjen.“

Man vaffer sin Mandel paa fortegne eller længere Tid, alt ejerstom man har den. Har man blot en halv Time til Toget gaar, saa bliver man færdig, har man en halv Dag gaar den gjerne med.

Nogle saa Ting man man altid har med og det gjelder at have disse let tilgængelige saa de kan gribes i Hætten. Det forenede er Bibel, helst baade norrø og engelsk og Ritual, helst baade norrø og engelsk, og ikke at glemme „half fare permit.“ Hører denne allerstedvendigste Ting iste nogensinde glemmes er det bedst at have „half fare permit“ i den ene Verlommie, et lidet engelsk Testament i den anden, en norrø Bibel i Ættertræffen og et lidet Ritual i Kommebogen. Da er man rejsfærdig hvad Tid det skal være.

Ulfarlig minder dette os om Herrens Advarsel til altid at være færdige til at tage Missionsmed denne Verden. Hvor snart kan ikke et Telegram komme fra oven: „Nu må du rejse og det med en enkelt Gang. Trænet stuer færdig og gaaer afsted i næste Minut.“ Da er det vigtig at man har det eue forståede, nemlig at hævet den lande og levende Tro paa Jesu Kristus.

Men ved siden af det absolut nødvendige er der også en Del andres Ting, som man har have med sig. Verforsmændingen er øste som pludselig, ja Veret kan øste næste som ganske forskjellig van det Sted man drager til fra der, hvor man er, at det er godt at have andre klædningsstoffer med end dem man har paa sig. Der er Boger som vil funne bruges, øste man Selværslig toges med. Hvilken Verligelse er det da ikke at have disse imaa, hvoraf et helt Dusin ikke optager mere end en ordentlig Selværslig eller. Og han

er der Stillerheds og Synodalferetninger og Utemøbler af vores Kirke-Møde, som en ret Missionær heller ikke glemmer at lage med sig. Han søger at fås udbrædt disse blandt Holstet, thi i det lille virker de velorende og opbyggende, selv naar Presten ikke er blandt dem.

Vore Prester og Menighedsfolk betenkst altfor lidet Vigtigheden af sind, god fristelig Resning. Dog har ofte med stor Bedrøvelse seet, ja mit Hjerte har formelig blødet derved, at Holst ikke betunker sig paa, at give ud både to og tre og flere Dukere for verdiløs, ofte lige til stabelig. Resning og inde dette komme i Vorenes Hænder, mens de har kvæst sig ved det mindste Udlæg for at fås sig selv og sine Øen sind fristelig Resning. Da dog vilde ingen Venge drage forholdvis højre Hænder for Guds Rige.

Det er jeg aldeles vis på at, Hviden, Familié fandt formaars til at lægge ud fra 5 til 10 Daler om Kortet for vistlig god Resning, saadan som efter fristelig Mønster et god, vilde Pengene næppe kunne anvendes paa nogen Mand, huet de i Fremtiden vilde komme til at bringe „greater return.“

„Sig mig hvem du engang er, og jeg skal sage dig, hvem du er,“ siger et gommelt Ord, men „sig mig, hvad du løser, og jeg skal sage dig, hvorfra du dit Hjerte er ud,“ det kan siges med ligefaa for Rest. Thi hvad et Menneske løser sætter et undretteligt Stempel paa Menneskets Hantaff og Tæufel, ikke mindst i Hugdomssærense. De Tilsandede og de Mennesker, som blidres i det løste, er Verdens stædige Omgivelser og kan bliver u-villærlig mere og mere lig dem, jo længere han i sit Tæufel bevarer sig blandt dem. Et det Fortvivlere, som stildes, bliver han snart en Fortvivler, er det fristne vil han drages til at blive som en af dem.

Men vi maa nu ikke blive staende her og forståbe os i disse Betragtninger, det er jo blot 15 Minutter til Trenet gaar og det er næsten hundrede Minutter til Depotet. Vi maa komme øfsted i en kort.

Det er en af mine Svagheder, det skal vistlig indrammes, ikke at begive mig paa Veien til Depotet før i sidste Minut. Trod dog, at jeg i denne

met forrest til Toget mere end et Par Gang, og til Værdien en eneste Gang, men det er nu flere Kart siden.

Ja vi kom frem iide idag også, og der er tre Minutter tilovers efter at Billetten er løst. Precis Kloften to Eftermiddag drog vi ofsted over Washington Central, en Sidebane af Northern Pacific, og havde ved kl. 7:30 ifveld at have tilbage lagt de 125 Mil til Coulee City.

Ja nu til jeg ikke Tid til at forberede nogen Prædiken før jeg rejse. Vi har da jo paa, hvad Tæften ior næste Søndag handler om. Næste Søndag er jo 16de Søndag efter Trinitatis og Evangeliet er „Opbevelsen af Enhens Son af Rain.“

Det var dog en berlig Tæft! Juft en Uge siden idag stod også jeg ved en Batter og talte Tæftens Ord, og Dagen efter ved en anden Batter.

Men der var en stor Berfjel i mellem de Tilsandede hvor jeg var tilfældes og det som entales i vor Tæft for næste Søndag. Æ de to Tilsandede var det gamle Holst, som var døde. Det var saadanne kom man ventede — efter almindelig menneskelig Erfaring — haert skulde da, fordi de var allerede naest til den Gravne som Bibelen sætter. Den ene var 70, den anden over 80 Kart. Og Hviden ikke var døde nu vilde de have kommet til at blive en Verden — mere eller mindre — for dem, til hvis Omjørga de var hemmelte. Æ dette Tilsandede, som Tæften omtalte, var det en ung Mand som var død, en som efter menneskelig Betragtning havde et langt Liv liggende foran sig. Da det var en Endes eneste Son, altsaa en som man måtte synes mindst finde undskres.

Gud handler dog underlig med os Mennesker mangen en Gang. Han vi med vort Hjerte slunget os rigtig fast til en eller anden joedisk Bjørnstand, hvender det ofte, at han ruer den istra os. Hvorfor dog? Han er jo god. Er det maaske for, at vi med større Hengivenhed og Stærkhed skal faste os hen i haas Arme og med større Hengivenhed elste ham over alle Ting? Udentvil er dette hans Hensigt. Da hvor denne hens Fællesde Hensigt ikke naes, sætter Mennesket ham Stolen for Doren og infører saaledes baade Gud og Verghjælten inde.

Men se dog hvilket Møde! Et Lægtog fra Rain møder Jesus og hans Slave i Stodens Port. Hvilket træfende Villede er ikke dette Lægtog vos denne Verden med dens Død, dens Sorg og dens Synd. O hvilket træfende Villede er dog ikke Jesus van Aarven med dens Trost, dens Glæde, dens Kraft, som den skjænkede gennem Evangeliet. Hjelpeom Jesus har medte dette Lægtog og travæltede Døden dens Bytte, fjernede Sorgen og borttog Synden, saaledes kommer

bos jordene gennem sin Kirke og legger Væsam paa det suarete Hjerte og forvandler denne Kammerhal til et Paradis.

Guds Ord er i Sandhed rigt, mon ikke grunde berpas baade Dag og Nat og dog endnu altid finde noe og berlige Ting i de mest frende Tæfter eller Affinit.

Eu er vi samme næsten halveis og er blevne troet af baade at træle og skrive. Det er forunderlig, hvorledes denne stædige Røsten, som Toget frembringer fremalder Træbed. Det Jones formelig at Trenet rejser Skulden ud af Menneskets Legeme omkring paa samme Vis som man rejser Bonddrobene af Treenes Blæde efter et Regnslør.

Da dog er det andre Ting, at man kan høje tæle over Trenet Hjelde for at måtte rejse med Vogn. Saa man næste næste også i dette Ting i Kubusjektaets tilsligte Dage. Ja i lang Tid måtte man høje høje til Stanfane før et hente sine Reservemidler. Kader os derfor tælle Gud for de nye Opfindelser og de mange Jordede og Selvbestyrkelses. som de bliver. Kader os ikke klage men takke, og kader os bede, at Gud vil tage det fra at alle Ting bruges i det godes Ejendom til at fremme hans Rige.

Så kommer frem i det Tid, afhentet kl. 7:20. Vi blander os ofsted for at registrere paa et Hotel, for at være klar over Rum. Der er tv. Hotel, det ene daarigere end det andet, men bruge er ikke at komme til denne Tid paa Stæden. Her naar det regnet ubenfor.

Efter Månenaaen sætter jeg mig op paa mit ambissie Verelle for at sejre. Da der intet Bord er at få så heller ingen Blads hvor et jaaband fandt sættes, lager jeg Sallesjædet og sætter det paa Blads og benatter den primitive „Klostark“ som Bord.

Det er helve et libbe betroope paa Verellen alene end man ikke sidde ned paa „Officeen“ hvor der vanlig værter Kunden og aalbænde ugrundig og utilberlig Enaf.

Efterat have lævet en Del breve og andet Ting er Blads døde. Ja, nu er det godt at lægge lig.

Det fandt liget, at man ikke har noget at være fortællig fasteunmelig for ved en forbindelse med Tægt.

Tægt har jo godt sin egen Gang og intet særlig har indtruffet. Men er ikke netop det sammeget højre Grund for vor Tægt? Tægt, vi ser ofsted med Tægt idag, men det løb dog ikke af Sporet. Og dog, høstmænge Blaffer hvender ikke i disse Tider netop paa den Raade at Tægt løber af Svaret eller hvader hvemmen med et andet Tægt. Tænder justies paa den Raade overberedte ind i Enigheden hvori enkelte Kar. Jeg bestriger hjelben et bestyrelsesdrag uden et Tægt til

Gud om hans Velbefindelse. Men hver Dag er vi jo i Høre for Liv og Dømmer, selv om vi staar paa den halte Jord. Ja, vi bører Døben omkring med os i vor egen Verden. Sandhed vi har kendt til at tøffe. Og nuo vi nu overgiver os til Europa — boer ligner den dog ikke Døden! — da kan vi ikke undslade at bede om Guds Velbefindelse i Røttens Røm og Mørker. Men omlynget af høstmagtige Arme er vi ganske trænge.

Intet Sted har de Tæfter, som ejerne trænger sig ind paa en ved Engen, saat et mere trofænde Hjælp til netop i denne lille Verdenskong. O lad os dog være Væn i Sind hos lange som mulig, jo altid!

„Døg er træt, jeg føve vil,
Mine Dine lufte til;
Se, o Gader, venlig ned
Til mit dunsle Qollested!“

„Hør i Dog jeg hundet, Gud,
Et min Sand do nædig ud!
Herrens Raade, skræli Vist
Gjær jo høer en uret god.“

„Alle dem, som jeg har hørt,
Mænd og kvinder hjern og næv,
Smaa og store, høer en Siegt.
Tag dem i din Verchegt!“

KLÆBO DRUG CO.

Stanwood 1889
Our Specialties are at respective Receipts and
bringt fra de Stanwoodville Kunden.
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
Latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail,
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.

Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL

Mædeshandlere
Et det nærlæste Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

"Pacific Herald."

Helligt Ugeblad, a religious weekly, gives information for Pacific District at the Pacific Union and a Committee.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt udbredte Rebellen indsendes til Pastor O. J. C. Dahl, Ellingsham, Wash.

Mr. Rydberg, Religionsråd og Past. afslæb til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 St. J. St., Tacoma, Wash.

Alt udbredte dette Blad til retning bøfget af Pastor H. M. Ternagel.

Dette er et udbredt "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man ham.

Bladet koste

for Næret.....	50 cts
Håndskrif.....	25 cts
til Køb.....	75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Overledes tjener vi Gud?

At ville tjene Gud uden hans Ord og Beslæg er Rigaderi. Luther siger: "Kort der i den hellige Skrift tales om fremmede Guder, men ikke forsoner dette saaledes, som om deres Tilbedere har fornøjet hvem andre Guds Kram, da de dog tilbage kom det nu det allerhelligste, som vi har i Protesterne; men saaledes, at de har beholdt Guds andre Kram og har uden Guds andre Erhæderne, som det hellige Menighed ikke kan have af sig selv", nærlt om Gud, hvad der kæssem dem at være ret og godt; ligesom om Gud var en, der lod sig gjøre og forandret efter deres Hjertes Indbildninger og Anfæderier, sånt højt dog hverken kan faststilles eller forvandles. Hvor derfor Guds Ord ikke er, der er heller ikke Guds andre Erfjendelse; hvor Guds Erfjendelse ikke er, der er guds Unidenshed, Indbildninger og lige Tanker om den andre Gud, som om hvem skal have Velbehag i det, som vi finde paa. Men dette er altammen guds Unidenshed og Hjertes, hvormed man ikke dyrker Gud, men i hans Sted og Kram Hjertets Anfæderier og Hjertestillinger, og disse Indbildninger er fremmede Guder og Djæle, som frembringer og indgiver saaledes Blendver.

Grenelige Kramme.

Skriften giver det noede gruelige Kramme, nemlig at drive Troldom, Rigaderi og Rigudsdyrkelse, naar man ikke lever Guds Ord eller foretager sig noget uden eller mod Guds Ord, hvilket jo sandelig er grenlige Ord, naar man ser, hvor almoejdigt

dette er i Verden og gaar i Swang. Dertil formonter ogsaa Paulus Kol. 2, 18—20, til, at man skal vakte sig for dem, som vander efter sit eget Valg, om ja end deres Øjensyn skalde se ud som Hdmngbed og Englekyrkelse; det er, siger han, Verdens Ørnelærdom, det er, de have ikke det klare Vis og Herligheden, nemlig Guds Ord, dertil skal man sig dem og lade dem fare og ikke male sandent for Gudsdyrkelse.

"Allego Religion, hvor stort og helligt er Ravn den end kan have, er, naar man vil tjene Gud uden hans Ord og Beslæg, intet andet end Rigudsdyrkelse; og jo helligere og aandeliggere den Jones, desto forfærdeliggere og giftigere er den." —Dr. i Kirke.

Hvem blandt os vil vel ikke være hellig?

I Kol. 1, 1 heber: "Salig er den Mand, som ikke vander i de ugadeliges Raad, ci heller staar pa Synderes Bei, ci heller sidder i Spotteres Sæde." Dette lyder som om det var ganske fra paa Jordens, som ikke vander i de ugadeliges Raad. Og nu vil dog ingen have Ord for andet, end at de er fristne, og at alle ejer det og Skel. Vi maa derfor billigvis sørge: hvor kommer da de ugadelige og saa mange af det Slags fra? Det er Kathagen, siger han: de falder det et Raad, Skogsfab, Bisdom, Ret og Gudt, alt hvad de ejer; ingen maa holde det for andet eller straffe det. Saalaa det da efter Ordspillet: "Guhver sin egen Vis udsaaer, dertil er Verden fuld af Doarer." Saaledes er Verden fuld af retfærdige; men Himmelens fuld af Syndere. I en Sum: Guds Son alene og de, som hæter ham til og efterfølger ham, de maa være Syndere; men Djævelen og hans Verden er retfærdig og vander i idet Raad, Retfærdighed og Bisdom; saa gaa det, og saa maa det gaa. Men det vil dog tillidst gaa usædig af, naar denne Salmes Ende ogsaa engang skal gaa for sig: "Herrn hjælper de retfærdiges Bei; men de ugadeliges Bei skal forgaa." —Efter Luther.

Hvælvedes kan vi vide om vi har den rette Lære?

Skriften er den rette Præsten. Saaledes skriver Kirkefaderen Clemens af Alexandria, da 218: "Vi har et fælles Skjæde, hvorev vi skjæler mellem den sande Tro og Bildforelskerne, idet vi nemlig prøver alle Lærdommene efter den hellige Skrift. Dette kan Sejternes Methodister, Papister o. s. ikke sige; thi Skriften siger: 'Dette er mit Legeme — dette er mit Blod'; men Sejternes siger: 'Nei i den hellige Kæder er Kristi viefelige Legeme og Blod slet ikke.' Skriften siger Tit.

3, 5: 'Efter sin Verbindelighed frelse han os ved Jesuædellens Bud og Hornelsen i den Hellig Land'; men Sejtern siger: 'Nei slet et Jesuædellens Bud. Daaben, intet intet; hvoredes skalde vel det Vand funde frelse?' Saaledes siger de altid Skriften som Præsten og læser lige imod Guds ultræffelige Ord.—Der Vist.

Det Luther Seminar.

Onsdag den 11te September optoges arbejdet igen ved Luther Seminar, og efter en vel tilbragt Sommerserie var det med Glæde vi mødtes ved Sabningsfesten.

Hør saadanse, som her tilbragt en Lid ved Seminariet, er det overmodne gavagt og letterat at tilbringe Seminarietude paa den store Missionssmæk, som Gud har betroet os, og enten det faldt i vor Lid et et bæde i gamle ejer nye Menigheder, saa ved vi at det altid er en Mission at udfoere for enhver, som er nedsat i Herrens Tjeneste. Sabningsfesten er den Xer med hvilken vor Gud alledegnede arbejder for at opnære timelig Velstand og Rigtdom, medens de anvender han lidet Lid til at overveje det ene fornuftne. "Derom deren vil, og vi lever, da vi ej gjør dette ejer him." Kol. 1, 15, er et Ord, som let glemmes i det relativiske Lid men ret ofte ses det dog ogsaa at Guds Ord er levende og kraftigt og stærkere end noget vægget Verden og trænger igennem indtil det afskaffer både Skel og Land, både Vedenshed og Maru, og det dominerer over Hjertets Tanke og Mand." Kol. 4, 12.

Selv efter optaget Studium ved Luther Seminar er der rig Missionering til at arbejde i Ellingbuerne og da især i Søndogøkalerne. Man vil se de mange Ørner, som famles hvor Søndag i vores Kirker, og tanker paa alle de Farer og Kæstelser, som de er umgivet af, da han det ofte stemmer Sindet til Alvor, men naar vi da husker paa de berlige Kæstelser Gud har givet retsop med Henfug til Arbejdet iblandt Verneerne, da lærer vi med Tillid at legge os over at Arbejdet i Guds Nige dog ikke ikke ved Mojt og ikke ved Kraft, men ved min Hand, siger den Herte, Hjerternes Gud!" —Kol. 1, 6.

Utanfor af sine Studenter er ikke stort i Forhold til den Store af vor Landet og om Ettermiddagen i Sammen.

Worthing Appear, den 16de Septemper, afholdtes her paa Seminariet, et foredrag af St. Paul Menigheds og Luther Seminaris Missionærforsmester. Mødet opholdes med Andagt ved Vor. Dr. Mühlauer. Derefter talte Student A. F. Chamberlain Missionens Tag og anbefalede den varmt ill alle. Efter en Tale ved Post. Krause og en Sang ved Miss Thorleif optoges en Kollett til Juletræfserne ved Schreidermissionen i Syd Afrika. Den beløb sig til \$15.65.

De officielle andre foreninger her har også beprægt sin Mission og arbejder alle haand i Haand med det samme Maal for Gud, nemlig at dyrgegiste os alle, saavidt som Mennesker kan gjøre det, til at udlede Guds Kram blandt vores Medmennesker.

Man Gud da bedre vorr Luther Seminar i de kommende Dage og vælge det arbejde, som her skal udvælges både af Vorere og Studenter, alt til Guds Gode.

R.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

"Herald's Nyhedsredaktion er fortiden paa Helle Sammen med andre af Vorlige Distrifts Forester rejste hen til Decorah for at overvære den fælles Prestekonference, som indeholder i disse Dage. Man beder derfor undstulde, om det blir smoot med "Rydeber" i et eller to Rummere af Blodet.

Pastor H. M. Ternagel "Herald's Business Manager, er for Tiden i Stoughton, Wis., for at bese vor Ridderdomshjem. Snart skal jo et lignende Hjem komme i Stanwood, om Gud larer Arbejdet løftes.

Pastor J. C. Dole fra Syd Tacoma bemærket foreldringen til at besøge sine Foreldre i Vode, Iowa, nu nagle Dage for konferencen.

Pastor A. C. Pierle fra Ellingsham holdt sinne Saabag Missionsforening for vor Menighed i Saabae, Iowa.

Pastor Ove J. H. Preus var Sammen den 6te October i Coffey, Iowa, og holdt Gudstjeneste, paa Formiddag i Ellingsham Menighed ubde vor Landet og om Ettermiddagen i Coffey.

Tallard.

Det var en chance for Gjæsterne at komme til Redningsstedet paa Cannon og se den vestre vestre Menigheden bar drægt. Sitnaf maa man være glad naar man kan højes om Guds Ord og Salteværelse i det om Gudet er nojsom tærligt. Men paa Ga-

mano kan man glæde sig over en af Bestyldens vorteste stifter.

Hed i Ballard blev konfirmander indstrevne forleden. I gamle Dage var det saa at omkrent alle konfirmander kom fra Norge eller Østens Menigheder. Nu begynder det mere og mere at blive saadanne som er fødte og opvoknede berude. Tænk om nu alle disse havde haaret gaa i Menighedskolen hvilke flinke konfirmander de vilde blive. Ved første Møde var der 14, men klæden plejer at fordobbe sig inden Jul. Deres Navne og Hovedsted er som følger: Clarence Haaland, Seattle, Wash.; Willie Hansen, Seabold, Wash.; Leo Larsen, Stanwood, Wash.; Claude Niese, Biroqua, Wis.; Halvor Strandrud, Barron, Wis.; Juliet Thompson, Chie River, Minn.; Inga Barvik, Warren, Minn.; Otelia Olsen, Thordhjem, Norge; Violet Blomness, Minneapolis; Ella Olsen, Seabold, Wash.; Lillie Albertsen, Manistee, Mich.; Stella Erickson, Rockford, Wash.; Isabelle Bjørnson, Ballard, Wash. Enkelte af disse vil gaa i to Aar for at lære sine Bøger bedre.

Dr. C. W. Ajs fra Skagway var forleden i Ballard og overvært Gudstjenesten her. Han er en Ven af vor Missions Mission og vil erindres som en af Seattle Menighedens Stiftere. Hans Søn Carl blev for nogle Aar siden konfirmeret her i Ballard.

Pacific Herald burde nu haare sig en Korrespondent i Sibirien. Siden Guldjundet ved Anadir Bay er flere af Nomes næste rejst derover. Samledes har vi nu følgende norske kompanier i vildt Føngensfab og skal tilbringe Vinteren med at grave Guld i Sibirien: John H. Lampe, Olof Rejs, Knut Olsen, Hans og Mittel Hansen. Da undertegnede var i Sibirien troede han sig at være den eneste norske i Landet, men han tog stammelig fejl. Der er flere norske Guldgravere derover.—M. H. C.

Port Madison.

Den 18de Søndag efter Tresoldighed holdtes Gudstjeneste i M. Tornvangers Hjem. Pastor Christensen, som har været med at stiftse Menigheden her, prædikede over Dagens Evangelium. Det var en onseelig Jætfælning tilstede og det er ikke umuligt at vi med Tiden kan begynne at opføre en Kirke. Det vilde vissejlig have sin store betydning for voit Settlement. Pastor Tingelstad fra Ballard har betjent Menigheden i Sommerens Æb og er godt tilst blandt folk her.

Clarkston, Wash.

Konfirmationsgudstjeneste og Altgong holdtes her Søndag, den 29 Sept. Ella Louise Peterson, Datter

af Mr. og Mrs. H. W. Peterson, gjentog da sit Daabsblæste og visite ved Overhæringen at hun havde den nødvendige Kristendomsfundsfab til at kunne vrose sig selv og nyde den hellige Rosver. "Var tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livsens Krone."

Astoria, Ore.

Under Prof. Speratis Ophold her i Astoria nede vi mange gode Ting. Herunder den glimtende Sangerfestkoncert, som holdtes her i vor By, saa vor han ogsaa vor Menighed bejævlig i at haare organiseret et Kirkelok. Søndags Aften den 25 August holdtes et Møde i vor Kirke for alle interesserende i Sang og et Kirkelok blev organiseret. Mr. Alingen blev valgt til Ledet og Past. Nestor Seftreter. Vi har nu 19 Medlemmer og de alle tager den mest levende Interesse i Arbeidet. Saaledes har de allerede 'unget flere Gang i Kirken ved vore Gudstjenester og nu paa sidste Møde blev det bestemt at bygge et Galleri i Kirken og indrette det paa den mest beugtsmæssige Møde for et Kirkelok. Noe da dette saa vel vanebundne Arbeide frønes med megen Velsignelse.

Torsdag den 17de Sept. holdt Søndagskolen sin årlige Picnic inde ved Warrenton. Paa Grund af det truende Vejr om Morgenens komme ille saa mange til Festen, som det ellers vilde. Men naar det led ud paa Dagen blev det det mest strænde Vejr, og alle, som deltog, havde en meget behagelig Tur.

Onsdags Aften den 28de Sept. egenviedes John Hansen og Petrine Berjoos, begge fra Astoria. De blev viet i Kirken og Past. Nestor forrettede. Noe da deres Samliv frønes med megen Lykke og Vel signelse.

Torsdag den 26de Sept. holdt Vindeforeningen sit årlige Valg af Embedsmænd hos Mrs. A. Rasmussen. Følgende blev valgte for det kommende Aar. President, Mrs. Nestor; Vice Pres., Mrs. Hornes; Sekretær, Past. Nestor; Kasserer, Mrs. Jørgensgaard.

Onsdags Aften den 5te Oktober holdt Vindeforeningen sit årlige Valg af Embedsmænd hos Mrs. A. Rasmussen i Nielsens Borloræ. En meget stor Jætfælning var fremmed. Det viste sig at Foreningen havde arbejdet flittigt ogsaa lærer, og de fuldmerket god Afsætning paa Barberne. Kasse, Støge og Ice Cream blev jærværet efter Salget, og det viste sig ved Aftenens Slutning at Vindeforeningen havde realiseret \$120 for sine Sager. Mr. Rue var Aftenens Salgsmand.

Geneser, Idaho.

Onsdag den 25de Sept. forlod Miss Eline Hellefson Geneser, for at

læge "homestead" ved Russo, McHenry County, North Dakota. Hun kom herud sammen med sin gamle Farer for tre Aar siden, og sammen med sin Broder, Past. O. C. Hellefson, boede de i Prestegaarden. Efter et Aars Forløb døde Christen Hellefson, og de to har siden boet sammen og har ogsaa indtil i Baar haft hos sig den

Øjemøje Martin Ruberg. Miss Hellefson har været til stor hjælp for sin Broder og meget aktiv i vor Menigheds Arbeide og i de Høreninger, som hører ind under den. Tirsdag Eftermiddag samledes Vindeforeningen og Dorcas Høreningen, for hvilke hun var Bestyrerinde, i et af et af Høle for at sige hende farvel, taffet for Samværet og ønske hende Lykke paa Turen. Miss Hellefson anede intet for Huset myldrede af Høf. Van Høreningers Begue overrakte Miss Marie Olson hende en Penge gave. Meningen var at hun dermed

skulde fås en eller anden nytte Gjenstand til sin "Sack" som Grindring fra Venner i Idaho. Miss Hellefson taffede for Gaven og den Hørelighed, som var benytt hende. Menighedens Prest taffede hende for hvad hun havde gjort for vor Menighed. Derpaa fervedes Kaffe osv. og vi trækkede hendas Haand til Klæde. Hun har vundet mange Venner her, der dybt vil savne hende. Hun har en Broder og mange andre frende ved Russo, som vil gjøre Livet paa "Claimen" mindre langt om for hende end ellers. Vi ønsker hende Lykke i hendes nye Hjem.—En Delta-

ge. Idag var Udvandringens Dag fra Genesee og Toget var næsten fuldsat af "Govereers." Josie Olson, Jessie Tegland, Elmer Larson og Arthur Hove reiste til vor Skole i Parkland og Anna Hove og Marie Olson ledsgæde dem haare langt som til Pullman. Mrs. L. Anderson og lille Datter, Myrtle, ledslaget af Anna Smith og Mr. og Mrs. A. Eikum reiste til Spokane til "Hairen," Geo. Tweedt reiste lidt for at gaa paa Skole, og J. Nordby, H. Nordby og Isaac Joaquin skulde først til Spokane og siden til Loon Lake paa en jagt Tur.

Geo. Tegland, H. C. Tweedt og J. Smith er her oppe for at indhøste Hørselten på sine Harme.

Past. Hellefson er reist østover til Konferensen i Decorah.

Den 14de Oktober, vore Stolers Højdelsdag, vil blive fejtligholdt i Vor Frethers Menighed. Past. O. M. Holden fra Spokane holder Tale og Festen begynder kl. 7:15 Aften. —O. C. H.

Pastor Holden's Aalb.
Gudstjenester for Oktober Maa-

ned:
Ott. 6 Coeur d'Alene, Idaho.
Ott. 7 Kellogg, Idaho.
Ott. 8 Wallace, Idaho.
Ott. 10 Vindeforening i Coeur d'Alene, Idaho.
Ott. 13 Payette, Idaho.
Ott. 20 Almira, Wash.
Ott. 21 Wilbur, Wash.
Ott. 27 Coeur d'Alene, Idaho.

Teller, Wash.

Mødtoget til Voruebjennet her følgende:

Fra Stanwood, Wash., Past. O. M. Tiernan's skald: 2 Par Strømper, 1 Underskjorte, 17 Skjoler, 10 Skjært, 2 Brøvær, 1 Hæse, 3 Kætter, 3 Dvertræller.

Am. Everett, Pastor L. C. Ross' skald: Kasse No. 1—1 Gutteovertrøst, 1 Skoeb, 1 Vest, 1 Par Bufler, 2 Skjært, 2 Capes, 1 Skjærp, 2 Lin, 8 Jackets, 1 Par Sto, 6 Underskjorter, 2 Underskjøster, 9 Dam O-Schantes, Juletræpunkt og Julagaver til Børnene. Kasse No. 2—1 Hat, 1 Cape, 3 Skjært, 1 Overtrøst, 1 Gutteovertrøst, 5 Mandstræller, 5 Vest, 6 Jackets, 1 Par Strømper, 2 Kætter, 3 Hæse, 1 Underskjorte, 3 Underskjorter, 1 Underskjøster, 3 Par Bufler, 2 Skjært.

Fra Århus, Valet. Johansens skald: 1 Kasse—10 Lin, 3 Skjoler, 5 Vest, 1 Cape, 5 Skjært, 1 Underskjorte, 1 Par Underskjøster, 5 Jackets, 2 Hæse.

Fra Portland, Oregon, Past. O. Hugo's skald 2 store Kætter, Kasse No. 2—32 Jackets, 1 Barnefrolle, 6 Capes, 8 Skjæffer, 6 Bufler, 15 Lin, 11 Vest, 16 Skjært, 1 Underskjært, 3 Sweaters, 1 Sel Gutteovertrøder, 2 Underskjøster, 1 Underskjorte, 2 Underskjøster, 5 Skjært, 2 Hæse, 1 Damehæse, 8 Par Strømper, 5 Pigekætter, 1 Par Banter, 1 Smalle Siljeband, 1 Skjært, 2 Stulter Sto, 1 Par Slipper, 10 Par Sto, 1 Par Overtrøst, 1 Par Bufler, 1 Bog om San Francisco's Jordstjælv, 6 Sildeklippe, Gilmo Wu, Desforinden en hel Del Juletræpunkt og Julagaver til Børnene. Vegetal, etc. Listen over Kasse No. 1 blev ikke taget. Vegge Kætterne var meget store og Indholdet godt. Med hjertelig Tak til de mange Hædere. Deres

L. C. Breivig.

Ballard.

Søndag Aften 22 Oktober skal der holdes Missionsfest i vor Kirke. Der vil blive holdt både paa Engelsk og Norsk og Øster optages til Indremisjonen.

Pastor M. Q. Carlson af den svenska Augustina Kirke i Seattle har holdt en Kæfle foredrag over sin Europa-Reise. Særliggen af Luther's Hus

og Augustinerklosteret i Wittenberg var herdeles interessant. Pastor Varjan er, hvad Embedstid angaaer, den ældste protestantiske Preest i Seattle.

Konfirmandklassen har nu 25 Medlemmer med Udsigt til at endnu flere vil komme. Htere vil gaa i to Star og saaledes lære sine Vøger bedre. I klassen er der enkelte som har gaet i Menighedsstolen.

I Søndagsstolen har vi iagt hørende Vorrete: Miss Mamie Christensen, uorf. Katedrals; Aulen Anderson, uorf. Forstating; Miss Anna Hartstad, No. Testamente; Mrs. A. H. Venne, engelsk Forstating; Mrs. D. A. Haugum, engelsk Katedrals; Mrs. Nellie Anderson, uorf. A. B. C. og Vibelvers. Denne sidste er Stolens mindeste og største klasse. Pastor Christensen er Stolens Superintendant og Olga Hansen er Sekretær. Der uddeles 90 lørdagskoleblade, 40 norske og 50 engelske hver Søndag.

Hva Nøgne kommer der Bud at man hørde Søndag den 20 September. I Teller var det Storm og holdt afdællig Sne. Sommeren er ikke lang deroppe. Man ansaas at 5,000 Menigheter vil komme ud for at tilbringe Vinteren i Staterne. Htere nævnte skal tilbringe Vinteren i Sibirien, hvor de graver efter Guld ved Koadir Bay.

Nettelje.

I sidste Nummer af Herold nævner Korrespondenten min Klosterstelse og det travle Liv deroppe. Det er dog ikke altid han travelt i Klæs. Han sine Steder kan Missionerne ikke undrette meget om Sommertiden, men om Vinteren vil han kunne gjøre saamget mere. Undertiden funde jeg belte flere Gudstjenester i Ugen, til andre Tider gjorde jeg vel i at samle Folk til den almindelige Søndagsandstjeneste. Han Neften besøgte jeg mange Prester af forskellige Kirkejemsind. Jeg fandt dem glade og tilfredse i sin Øjerning og de høde Herderne fulde af Arbeide om trent som hørmede blandt os. Da jeg var i Klæs om Sommertiden var der fælvtiglig ingen Strobadjer. Med stede hørte jeg at Missionskomiteen vil gjøre Alver af at ansette to Missionerer i Klæs. Lad os alle være med og hjælpe.

Den værste Præbelie var den at det var jo vanstelig at ja Post. Det hengif liger uden at man sik Rudjemmen fra. Et brev som jeg sendte til Kirkestidende omkring 20 August kom ikke afdædt før 2 September, alt-ja med jomme Vand som jeg forlod Klæs. Der har været nogen Klage over Postservicelet i Klæs. De ulige Distancer og det værste Klima gør det vanstelig at befodde Posten. Med

Tiden vil det blive bedre også med Klæs' Postvejen. Mindertid glem ikke at skrive, om du har nogen varende i Klæs. Skriv også til Teller og send nogle vakte Julefort. Silfebaand eller lignende til Barnebjemmet. Derfor du saar Brevet afsted straks vil det komme frem til Jul.

M. H. Christensen.

Troen er altid virksom mod Synden.

I det øste Kapitel af Brevet til "Klæs' Vorrete" tager Paulus Troens høregne Øjerning for sig. den Strid, Manden har med Kjædet for fuldstændigt at dræbe de Sonder og Øster, som efter Retfærdighedsretelsen bliver tilhøge i os; og han lærer os, at vi ved Troen ikke er fra aldeles friede fra Synden, at vi skalde være øfsløse, lade os trænge, som vor det ikke mere nogens Synd. Synden er der endnu, men den bliver ikke rognet til Herdumselfe for Troens Skold, han strider mod den. Derfor har vi os at gjøre med os selv vor hele Vir med at holde vores Regeme i Troen, døde dets Øster og bringe dets Venner et de kunne være Manden lidtige og ikke være Øster, for at vi kunne verbe ligedannede med Kristus i hans Dad og Øfstandelse og fuldkomme vor Taab, som jo også betegner Syndens Død og Mandens nye Liv. Indtil vi aldelesrene for Synd også legemlig opstaa med Kristus og leve evindelig.

De troende gjør Lovens Øjerninger uden Trang.

Og dette kan vi gjøre, siger han, fordi vi er under Raaden og ikke under Loven, V. 14. Kvælfet han selv udlegger høaledes, at det at være uden Loven er ikke det samme som, at man ingen Lov har og kan gjøre, hvad enhver lust; derimod at være „under Loven“ er, at vi uden Raaden driver paa Lovgivning. Da beretter visstelig Synden ved Loven, hværdi ingen er Loven huld af Naturen; men dette er stor Sand. Men Raaden gjør Loven Hjer for os; derfor findes det ikke mere nogen Sand, og Loven staar ikke mere i Modstilling til os, men er et med os.

Den rette Frihed.

Men dette er den rette Frihed for Synden og Loven, om hvilken han skriver indtil Enden af Kapitlet, at det er en Frihed til at gjøre idet godt med Lov og leve quodeligt uden Lovens Trang. Derfor er denne Frihed en aandelig Frihed, som ikke overvejer Loven, men som Hjemmet, hvad der fjordes af Loven, nemlig Lov og Færelighed, hvoret Loven stilles tilfreds, han den ikke har mere at fravære og fordré. Det er, ligesom om du var en Lensherre noget fuldig og ikke kunde bestale. Han funde du fri dig fra paa to Raader: den ene er

den, at han ikke tog noget af dig, men isanderet sin Jordring; den anden, at en from Mand betalte for dig og gav dig det, hvormed du funde fuldfægtigere hans Jordring. Han denne Mand har Kristus gjort os fri fra Loven. Derfor er det ikke en vildt færdelig Frihed, som intet skal gjøre, men en, som gør mangt og meget og er fri for Lovens Jordring og Strab. — Luther.

Hvad gjør du med din Overflod?

To Øster havde arvet hver sin Ressurce fuld af alle Slags Almoeningsstoffer. Begge glædede sig derover, mens ingen af dem juft da trængte dertil. Et Aar efter kom den ene Øster og sagde til den anden med Tæter i Øjnene: „Taus dig, Øster, at sjælt jeg næsten boer lige her højt mine Håndne arbede klæderude i Zolen for at lufte dem, hændt jeg dog forleden Dag, at Mullen aldeles hønde ødelagt nogle af de bedste Ting, han der er intet andet at gjøre end at løfte dem ud — er det ikke orgerligt?“ Men den anden Øster imiterte og sagde: „Zeg har anvendt et Kæddel, som aldeles slørte fejl, saa at intet af mit Lov er kommet til Zlide.“ O. Øster, sig mig det Kæddel, at det, som endnu er igjen, kan blive brugt.“ Ja det vil jeg gøre sig da, hæste Øster. Jeg gav af min Overflod til fattige Holt. De træf Stromperne paa, iførte sig skivlene og de øvrige Ting, og det holdt dem varme. Da fandt du vel forståa, at ikke Mullen sit nogen Anledning til at ødelægge.“ Gredende holdt den anden Øster hende om Galten og sagde: „Du har hørt Greden, men jeg blev Zorg af min Overflod.“ O vogt dig for Rigdoms Sorger, thi de hindrer din Salighed; og optugt dit Hjerte efter det Guds Ord: „Glemmer ikke at gjøre vel og at meddele, thi Jaadanne Øvre behøver Gud vel!“ da fulgaa du saa øfare, at „det er foligere at give end at tage.“ — L. Kornis.

Tresen.

Det er to forskellige Ting: at tro, at Gud er til og at tro paa Gud. Det første man også Djævelene tro og de skæbne; at tro paa Gud vil sige at sætte sin hæste og hele Tillid. Hæb, Tro og Fortrætning til ham, det kan alene gudfrugtige Mennesker gjøre. Det er en stor Fortjuel, om Det er bringes verdsligt eller andeligt.

En enfoldig, men frem Dommedagen pleiede at fortælle følgende Sagnet: Gud vor himmelste Rader vor i sin fælige Himmel og Menneske paa Jordens, der er en Dommedags fuld af mællemmelige og fælige Veje. Men jo nedladet den himmelste Rader vor hvert Menneske en Barnhjertighedens En. Raat nu et Men-

BANK of STANWOOD

GENERAL BANKING BUSINESS
... Drafts on all parts of the world.

Stanwood, Wash.

Hilferbilleder Voresættet en række af
værdi- og udvalgsbilleder
med forskellige gennemskueler.
Et særligt tilhører landet. Øste og vesten til
Anne Berger, Amerik.
544½ Wash. Str., — Portland, Oreg.

Dr. A. P. Johnson,

Roset Bøge.

Rontor: 938 Pacific Avenue
over Mainstræde i Stanwood
Rontor-Zeitung: Main 105. Rejsemæle: Zet. Main 105
Post: 701 So. 7 Street.
TACOMA, — — — WASH.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Bileller paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

PORPSMOUTH HOTEL & CAFE

516 So. Hill St.

Ligeoverfor Central Park

Los Angeles, Cal

Stortig Hotel, God Restaurant, Mæltid; alle
genstande. Gæst og Gæst under højsteligt
P. P. PAULSEN, Prop

neffe ved om Gud, men ikke for Sværen, som nælles ham, saa troer han, at der er en Gud til; men den, som ikke er gribet denne Barnhjertighedens En og fastholder den fælge Farstrætning, at Gud vil ved den føre ham uslædt paa alle mællemmelige og tunge Veje og gennem alle Vildjærelser og tilfældigt drage ham til sig i Himmelnen, han tror paa en Gud. — Cospari.

Den religiøse State.

Her tillands er, som befjendt, Religionensundervisningen udelukket fra de offentlige Skoler. En Prest fra England, som nolig beføjte Amerika, prægte Forstanderen for en saadan Skole, om han vilde anse det for urettigt at bruge religiøse Motiver, naat det gjaldt at fugte et Barn, som havde forsøgt sig. Han svarede, at privat vilde det være ganske rigtigt, men ikke offentlig, fordi der funde vere Barn tilstede, hvis Forstædre vilde gjøre Indvendinger mod den Santton, man saaledes gav Religionen. — Ruth. Kierst.

Belægningsselskab.

Oregon og Columbia River Specialkonference møder i Chicago. Unden 15de til 17de Oktober. Møde holdes paa samme Tid og Sted. Forhandlingsgjenstande for

Parkland Købmand.

Købmanden har nu 141 Gjæster. Købmanden har nu 141 Gjæster. Købmanden har nu 141 Gjæster.

Gjæster, Sjælland og Storaasie, arbeider med at sætte ihjul Svaldes' Deltorv.

Med buggearbeidet ved Kirken har det stået til en Stand. Det er dog meningen af den alle vinduer og Dører indsat i Øst og fra Væsenmentet sat ifast.

De sidste to tre uger har vi hørt mange Besøgende her; men Nebelten af denne Købmand har desværre haft det fra trævælt med at mælde Gjæster at han ikke har hørt Tid til at fåfri Parkland Købmand.

Board of Trustees holdt møde forrige uge. Blændt andre ting besluttedes det at sætte Stand et Værelse til Raadsmøder. Vægedes besluttedes det at der aftenes et fuldkondigt Kabaretteum for Stolen.

Mr. Jens Olsen fra Neimdon, Minn., aflogde sidste weekend et Besøg hos Pastor Købmand. Han sagde at tilbringe infald en Del af Vinteren i Tacoma, hvor en Datter, Mrs. Johansen, bor. En Døn af Mr. Olsen var for nagle klar siden vinter ved Købmanden.

De skal venne Prese fra Sandheden, men henvende sig til Fabler.

2. Tid. 4. 4.
Købmanden: Nu har Købmanden Købmand og Gjæster og Gjæster og Gjæster. Han har ikke de fig, derfor kælter leder med Vægter og nærliggende Værelser. Han behøver det ikke og kælter vel. Men nu har Købmanden Artikler om Rettsdiggjærelsen, at man alene ved. Denne pris Købmanden bliver rettedig for Sud og fægt, da holder man ingen Præst for rettsdiggjærelsen. Ja, da gider man ikke at here ham. Nu har man prædiger Artikler om Kældiggjærelsen, han laver monje og hofster; men nu har man begunder et fortælle Kældiggjærelsen, da lidt de Ørene, er stille og ligger overfladen til. — Købmand.

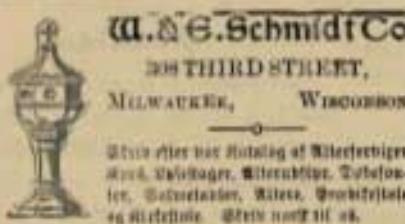
Du vil gjøre „Hærolb“ en Tjener ved at handle hos dem, som overrister i Købmandens Skaller. Og du vil blive en rigtig Stort Tjener, hvisom du også nævner, at du har vedkommendenes Hærolben i „Hærolb.“

Mr. W. C. Christensen, Købmand og Rådgiver. Købmandens 1. og 2. Flørs Bldg., Ballard 100.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept.
Reasonable Rates
Transients as Specialty
Free baths.

W. & G. Schmidt Co.

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Our store has a full line of Silverware,
Clocks, Watchcases, Jewelry, Toiletries,
Gardening, Books, Household
and Stationery Goods, etc.

Boghandel.

Vi tilbyder os at anbefale vores gab
libraer af norske og danske Bøger. Vor
værling indeholder et Tilæg med portofolio til
enhver pris forslag.

Tilæg indeholder en
tilfælde af værling af Bøger, som er
over Bøger, som vi har tilbuddet siden 1905.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfane Apotheker fra Nege
med et stort Taltor Skabt samt for næste
Jævnlig Medicin af alle Slags — Jan
Jens. Hofmannsdrabber, Rafta
drabber, Rigebalsam etc.

Apothekeren er altid villig til at give
Råd om helse.

Von Cebus elskedes pr. Congaen
Ræsje:

Hirsch Pharmacy Co.,
1455 18 Ave. N. Pike Street
Seattle, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder
norrl. Rådg. og Rådgiv.
Residens: 10-12 3rd, 2-4 4th, 7-8 5th
Ræsje:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
Phone: MAIN 4428. 7285

Storhandel
Begravelsesbureau
c. o. LYNN.
Tidens Største 2250
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Du sparer fra 25c til 50c paa
hvert Par Sko, om
du tøjber hos Smith-Henrichsen Shoe
Company, 936 Pacific Ave. Tacoma.
Storhandel. Tidens „Hærolb“.

Attend**The Pacific Lutheran Academy
and
Business College**

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

**Student - Supplies
of all Kinds**

Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wash.

**DRS. ROBERTS, DOERRE
AND BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Lien's Pharmacy

Storhandel. Ole R. Lien, Harry B. Selvin
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expedieres hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Hildebrand & Gor,

Nægter Mæsser, "Cirkus", "Magt", "Mølling"
Berg, Lin, og Størst. Ogs. m. Bl. Salat, jæ
get og tydel. Salat.

67 Commercial St., Victoria, Ore.

**Har Du været i
PARKLAND?**

Det er den peneste lille By nær Tacoma. Kun 27 Minutters Kjøretur fra Centern af Byen, med moderne Streetcar. Her kan de kjøbe pene billige

LOTTER FRA \$10.00 OP

paa gode Vilkaar. Jordbunden er god og Vandet uovertræffeligt.

Der er Kirker, Skoler, Butikker og Postkontorer på Pladsen.

De kan nyde Landets Frihed med Byens Bekvemmeligheder.

Kom og lad os vise dem Ejendommen.

Skriv efter illustreret Bog.

NATIONAL LAND CO.

Tacoma, Wash. 422 California Bldg.